

Нужно ли е невротикът да се подлага на психоанализа, ако не страда особено силно от неврозата си?

Да си представим някой зареден с "компенсации", които му позволяват да преживява без особени трудности. Да вземем за пример един много агресивен човек. Той е агресивен, за да не се страхува. Има впечатлението, че води щогоде нормален живот ... но това не му пречи да се вкопчва в агресивността си. Ако я изгуби, той отново изпада в плен на страха. Този човек страда, макар че не го съзнава; трябва непрекъснато да играе роля, за да избегне страха. Още повече, че преградите, които поставя (и непрекъснато укрепва) срещу страха, му струват огромни разходи на енергия.

От друга страна, ако невротикът все пак успява да живее, лъжливата му личност оказва влияние върху цялото му обкръжение. Именно в този случай анализата, която е индивидуално лечение, се явява също и социална профилактика (да си припомним отношенията между родители и деца).

Каква полза!

Някои хора, обявявайки на близките си, че възнамеряват да се подложат на психоанализа, чуват в отговор:

"Каква полза, че ще разбереш какво става в подсъзнанието ти!"

Значи ли това, че е напълно безполезно човек да "осъзнае" изтласкванията, комплексите и голяма част от несъзнаваните механизми, които измъчват или изкривяват личността? Да не забравяме, че комплексите са отделни личности, скрити дълбоко в несъзнаваното. И тъй като са невидими, те работят за своя сметка и субектът няма никаква власт над тях. Да не забравяме също, че всеки комплекс или изтласкване блокират значително количество енергия, която остава неизползвана, вместо да служи на волевия "Аз".

Напомняме, че всеки комплекс и всяко изтласкване са неосъзнати. Така че би било все едно да кажем:

"Каква полза, че врагът ще е пред теб, вместо да е зад гърба ти. Каква полза, че ще се въоръжиш с много по-действени оръжия от тези на врага, който най-сетне излиза на бял свят .Виждаме, че подобни размишления

са абсурдни. А има и случаи, при които определени "осъзнава-

ния" срутват буквално за миг цял дял от неврозата.

Всъщност в заключение би било равносилно да кажем: "Каква полза, ако, махайки старата превръзка, отдолу откриеш абсцес, който спокойно е можел да разяде костта

ти ... " Да не забравяме, че всеки вид абсцес се

лекува ... Какво чакаме тогава?